Nicolae Sfetcu

Traducere şi Traducători

Include Ghidul Comisiei Europene pentru traducătorii din Uniunea Europeană

MultiMedia Publishing

Traducere şi traducători

Include Ghidul Comisiei Europene pentru traducătorii din Uniunea Europeană

Nicolae Sfetcu

Publicat de Nicolae Sfetcu

PREVIZUALIZARE CARTE

Traduceri

Traducerea este comunicarea sensului unui text dintr-o limbă, cu ajutorul unui text echivalent, în altă limbă. Interpretarea este mai veche decât scrisul, dar traducerile au apărut doar după apariţia literaturii scrise. Există traduceri parţiale ale *Epopeei lui Ghilgameş* sumeriene (cca. 2000 î.e.n.) în limbi din Asia de sud-vest încă din al doilea mileniu î.e.n.

Traducătorii riscă întotdeauna să traducă incorect locuţiunile şi stilul dintr-o limbă în alta. Pe de altă parte, prin traduceri se importă cuvinte sau fraze din limba sursă care îmbogăţesc limba ţintă. Astfel, traducătorii contribuie în mod substanţial la modelarea limbile în care fac traducerile.

Datorită dezvoltării documentelor în afaceri ca urmare a revoluţiei industriale care a început la mijlocul secolului XVIII, unele domenii specifice de traducere s-au oficializat, creându-se astfel şcoli speciale şi asociaţii profesionale dedicate.

Datorită activităţii laborioase în traduceri, inginerii au încercat să automatizeze traducerile (traducerea automată) înca din 1940, pentru a ajuta mecanic traducătorii umani (traducerea asistată de calculator). Dezvoltarea Internetului a favorizat o piaţă mondială a serviciilor de traducere şi a facilitat localizarea lingvistică.

Studiile de traducere se ocupă cu studiul sistematic al teoriei, descrierea şi utilizarea traducerilor.

Teorii

Teoria occidentală a traducerilor

Discuţiile despre teoria şi practica traducerii vin din antichitate şi expun continuităţi remarcabile. Grecii antici disting între *metafrază* (traducere literală) şi *parafrază*. Această distincţie a fost adoptată de către poetul şi traducătorul de limba engleză John Dryden (1631-1700), care a descris traducerea ca amestecul judicios a acestor două moduri de frazare atunci când se selectează, în limba ţintă, "omologil", sau echivalenţa, pentru expresiile folosite în limba sursă:

Când [cuvintele] apare ... literalmente graţios, ar fi un prejudiciu adus autorului ca ele ar trebui să fie schimbate. Dar din moment ce ... ceea ce este frumos [într-o limbă] este de multe ori barbar, ba uneori prostesc, într-alta, ar fi nerezonabil să se limiteze un translator la cuvintele stricte ale autorului: este suficient dacă el scoate unele expresii care nu viciază sensul.

Dryden a avertizat însă despre licenţa de "imitaţie", adică de traducere adaptată: "Când un pictor copiază viaţa ... el nu are niciun privilegiu de a modifica caracteristicile şi aliniamentele ..."

Această formulare generală a conceptului central al traducerii - echivalenţa - este la fel de adecvată ca oricare alta propusă de Cicero şi Horace, care, în Roma primul secol î.e.n., au transmis o avertizare faimoasă şi clară împotriva traducerii "cuvânt cu cuvânt" (*verbum pro verbo*).

În ciuda diversităţii teoretice ocazionale, practica actuală a traducerii s-a schimbat puţin faţă de antichitate. Cu excepţia unor adepţi extremi ai metafrazei în perioada creştină timpurie şi Evul Mediu, şi a celor pentru adaptare în diferite perioade (mai ales pre-clasică în Roma, şi în secolul XVIII), traducătorii au arătat, în general, flexibilitate prudentă în căutarea echivalenţelor - "literal" acolo unde este posibil, parafrazic acolo unde este necesar - pentru sensul original şi alte "valori" cruciale (de exemplu, stil, formă verset, concordanţă cu acompaniamentul muzical sau, în filme, cu mişcările articulatorii şi vorbirea), determinate de context.

În general, traducători au căutat să păstreze contextul în sine prin reproducerea ordinei iniţiale a sememelor, şi, prin urmare, ordinea cuvintelor - atunci când este necesar, reinterpretarea structurii gramaticale reale, de exemplu prin trecerea de la starea activă la cea pasivă sau invers. Diferenţele gramaticale dintre limbile cu "ordinea fixă a cuvânului" (engleză, franceză, germană) şi limbile cu "ordinea liberă a cuvântului" (de exemplu, greacă, latină, poloneză, rusă) nu a fost un impediment în acest sens. Caracteristicile sintaxei speciale (propoziţie-structură) a textului în limba sursă sunt adaptate la cerinţele sintactice ale limbii ţintă.

Când o limbă ţintă nu are termeni care se găsesc într-o limbă sursă, traducătorii au împrumutat aceşti termeni, îmbogăţind astfel limba ţintă. Mulţumiră în mare măsură

schimbului de calculi lingvistisi şi împrumuturi între limbi, şi importului acestora din alte limbi, există câteva concepte care sunt "intraductibile" printre limbile europene moderne.

În general, cu cât contactul şi schimbul care au existat între două limbi, sau între aceste limbi şi o a treia, este mai mare, cu atât mai mare este raportul dintre metafrazele şi parafrazele care pot fi folosite în traducerea dintre limbi. Cu toate acestea, din cauza schimbărilor în nişe ecologice de cuvinte, o etimologie comună este uneori înşelătoare ca ghid pentru sensul curent în una sau alta din limbi. De exemplu, cuvântul englez *actual* ("existent în realitate") nu ar trebui să fie confundat cu cuvântul francez *actuel* ("prezent", "curent"), polonezul *aktualny* ("prezent", "curent", "de actualitate", "în timp util", "posibil"), suedezul *aktuell* ("de actualitate", "în prezent de importanţă"), rus *актуальный* ("urgent", "de actualitate") sau olandez *aktueel*.

Rolul traducătorului ca o punte pentru "translatarea" valorilor între culturi a fost discutat încă de pe vremea lui Terence, adaptorul roman din secolul II î.e.n. a comediilor greceşti. Rolul traducătorului nu este, cu toate acestea, în niciun caz unul pasiv, mecanic, astfel încât el a fost comparat cu cel al unui artist. Motivul principal pare a fi conceptul de creaţie paralelă considerat de critici precum Cicero. Dryden observa că "Traducerea este un tip de desen după viaţă ..." Compararea traducătorului cu un muzician sau actor este mai veche, existând cel puţin remarca lui Samuel Johnson despre Alexander Pope jucând pe Homer pe muzica unei flageolete, în timp ce Homer însuşi a folosit un fagot.

În cazul în care traducere ar fi o artă, nu este una uşoară. În secolul XIII, Roger Bacon a scris că pentru ca traducerea să fie adevărată, traducătorul trebuie să cunoască ambele limbi, precum şi ştiinţa pe care el o traduce; şi a constatat că puţini traducători se conformează.

Traducătorul Bibliei în limba germană, Martin Luther, este creditat ca fiind primul european care a postulat că o traducere este satisfăcătoare doar dacă este făcută în limba maternă a traducătorului. L.G. Kelly afirmă că încă de la Johann Gottfried Herder în secolul XVIII "era de la sine înţeles" că un traducător trebuie să traducă doar în propria sa limbă.

Niciun dicţionar sau lexicon nu poate fi vreodată un ghid complet adecvat în traducere. Istoricul britanic Alexander Tytler, în *Eseul cu privire la principiile de traducere* (1790), a subliniat că lectura asiduă este un ghid mai cuprinzător pentru o limbă decât dicţionarele .Aceeaşi idee, dar care includea şi ascultarea limbii vorbite, a fost exprimată mai devreme, în 1783, de către poetul polonez şi gramatician Onufry Andrzej Kopczyński.

Rol special al traducătorului în societate este descris într-o postum eseu din 1803 de "La Fontaine al Poloniei", Întâistătătorul romano-catolic al Poloniei, poetul, enciclopedistul, autor al primului roman polonez, şi traducător din limba franceză şi greacă, Ignacy Krasicki Roman:

"[T]raducerea ... este de fapt o artă atât stimată cât şi foarte dificilă, şi, prin urmare, nu este munca şi porţiunea unei minţi obşnuite; [aceasta] ar trebui să fie [practicată] de cei care sunt ei înşişi actori, atunci când văd o mai mare utilizare în traducerea lucrările altora decât a propriilor lor lucrări, şi obţin mai mult din serviciile oferite propriei ţări decât din gloria lor personală."

Tradiţii mai puţin răspândite

Datorită colonialismului occidental şi dominaţiei culturale în ultimele secole, tradiţiile de traducere occidentale au înlocuit în mare măsură alte tradiţii. Tradiţiile occidentale au la bază ambele tradiţii antice şi medievale, şi mai multe inovaţii europene recente.

Deşi abordările anterioare în traducere sunt mai puţin frecvent utilizate în prezent, ele îşi păstrează importanţa atunci când apar abordări culturale, de exemplu când istoricii trebuie să traducă înregistrări vechi sau medievale pentru a pune cap la cap evenimentele care au avut loc în medii non-occidentale sau pre-occidentale. De asemenea, deşi puternic influenţată de tradiţiile occidentale şi practicată de către traducători care au stidiat sistemele educaţionale de tip occidental, tradiţiile chineze de traducere şi conexe păstrează unele teorii şi filozofii unice acestor culturi.

Orientul Apropiat antic

Tradiţiile de traducere în culturile egipteană, mesopotamiană, siriană, anatoliană şi ebraică, sunt vechi de mai multe milenii. Un exemplu timpuriu este al unui document bilingv din 1274 î.e.n., *Tratatul de la Cades*.

Orient

(*Sutra de diamant*, tradus de Kumārajīva)

Există o tradiţie separată a traducerilor în Sudul, Sud-Estul şi Estul Asiei (în primul rând de texte din civilizaţiile din India şi China), în special în legătură cu textele religioase - în special budiste - şi cu guvernarea imperiului chinez. Clasica traducere indiană este caracterizată de adaptarea liberă, mai degrabă decât traducerea strictă mai frecvent întâlnită în Europa, iar teoria chieză a traducerii identifică diferite criterii şi limitări în traducere.

În zona Asiei de Est cu influenţă culturală chineză, mai importantă decât traducerea în sine era utilizarea şi citirea de texte chinezeşti, care au avut, de asemenea, o influenţă substanţială asupra limbilor japoneză, coreană şi vietnameză, cu împrumuturi substanţiale de vocabular şi de sistem de scriere. Notabil este Kanbun japonez, un sistem de a adnotare a textelor chinezeşti pentru vorbitotii de limbă japoneză.

……………………………………..

Ghidul UE

Întâi reflectaţi, apoi redactaţi

Redactarea unui text clar are ca punct de pornire şi depinde de claritatea etapei premergătoare de reflecţie. Puneţi-vă următoarele întrebări:

Cine va citi documentul?

Există trei grupuri principale de cititori ai documentelor Comisiei Europene:

- personalul UE – colegi din cadrul Comisiei Europene sau al altor instituţii;
- specialişti externi;
- publicul larg – care reprezintă, de departe, cel mai numeros grup.

Majoritatea documentelor Comisiei Europene sunt, în momentul de faţă, publicate pe internet şi sunt disponibile publicului. Toate textele pe care le redactăm, le traducem şi le publicăm în activitatea noastră în cadrul Comisiei Europene influenţează în mod inevitabil imaginea publică a UE. A se vedea recomandarea 2 – „Cititorul are întâietate".

Care este rezultatul urmărit?

Care este scopul documentului dumneavoastră? Ce trebuie să facă cititorii după ce citesc textul?

- Să ia o decizie?
- Să trateze o anumită situaţie?
- Să rezolve o anumită problemă?
- Să îşi schimbe atitudinea faţă de un anumit subiect?

Ce trebuie să includă documentul dumneavoastră?

- Hotărâţi care este mesajul de transmis.
- Întocmiţi o listă sau o schemă logică (a se vedea ilustraţia de mai jos) care să includă toate elementele pe care intenţionaţi să le prezentaţi, fără să respectaţi o anumită ordine.
- Eliminaţi elementele nerelevante.
- Grupaţi elementele rămase pe categorii.
- Completaţi-vă cunoştinţele: notaţi datele pe care trebuie să le verifi caţi şi/sau experţii pe care trebuie să îi consultaţi.

Această metodă se aplică practic tuturor textelor, cu excepţia celor literare: procese-verbale, rapoarte, corespondenţă, ghiduri de utilizare etc. În ceea ce priveşte documentele ofi ciale, precum actele legislative, trebuie respectate reguli speciale de redactare.

O alternativă este **metoda celor „7 întrebări”**.

Aceasta este o metodă structurată de prezentare a informaţiilor relevante:

1. **CE?** Mesajul de bază
2. **CINE?** Persoanele vizate
3. **CÂND?** Zile, ore, calendare, termene
4. **UNDE?** Locuri
5. **CUM?** Circumstanţe, explicaţii
6. **DE CE?** Cauze şi/sau obiectiv
7. **CÂT?** Date calculabile şi măsurabile

Cititorul are întâietate

Stil direct şi interesant

Gândiţi-vă întotdeauna la cititorii cărora li se adresează textul pe care îl redactaţi – nu numai la superiorul ierarhic sau la revizor, în cazul unei traduceri, ci şi la utilizatorii fi nali. La fel ca dumneavoastră, ei nu dispun de prea mult timp. De fapt, cine sunt aceşti cititori? Cât de bine cunosc ei subiectul? Şi ce anume ar trebui să le explicaţi?

Încercaţi să abordaţi tema din perspectiva cititorilor dumneavoastră:

– **Adoptaţi un stil adecvat de adresare** pentru cititorii dumneavoastră. În acest sens, se recomandă folosirea, în documentele oficiale ale Comisiei Europene, a formulei de adresare cu pronumele de politeţe „dumneavoastră”. Adresarea directă, prin utilizarea formelor pronumelui personal la singular sau plural („tu”, „voi”), este mai rar folosită, întâlnindu-se în anumite tipuri de texte din registrul jurnalistic, dintre cele cu caracter oral pronunţat.

– **Gândiţi-vă la întrebările** pe care cititorul le-ar putea pune şi asiguraţi-vă că documentul oferă răspunsuri la acestea. O posibilitate ar fi utilizarea unor subtitluri sub formă interogativă, cum ar fi : „Ce schimbări va aduce această nouă politică?”, „De ce este necesară această politică?”, „Cine va fi afectat de această politică?” sau „Care sunt rezultatele preconizate?”.

– **Captaţi atenţia cititorilor.** Oferiţi-le numai informaţiile care le sunt de fapt necesare. Evitaţi, pe cât posibil, să prezentaţi prea multe informaţii referitoare la procedurile Comisiei Europene şi la procedurile interinstituţionale. Acestea sunt informaţii superfl ue pentru cea mai mare parte a cititorilor şi nu fac decât să accentueze imaginea Comisiei de instituţie birocratică şi distantă. Dacă informaţiile sunt cu adevărat importante, prezentaţi pe scurt de ce sunt importante.

Acum puteţi să faceţi planul textului dumneavoastră.

Organizaţi documentul

La început

• Dacă planul dumneavoastră include un **rezumat**, începeţi cu acesta şi veţi descoperi, poate, că este suficient! Introduceţi rezumatul la începutul textului, întrucât aceasta este prima parte (şi adesea singura) pe care o va citi publicul.

• Acordaţi o atenţie deosebită conectorilor, care îi ajută pe cititori să urmărească **logica şi argumentaţia** dumneavoastră. Alegeţi titluri şi alte „marcaje” care le vor permite cititorilor să identifice informaţiile esenţiale, fără să trebuiască să le repetaţi pe parcursul întregului document. Folosiţi **titluri şi subtitluri informative** pentru a evidenţia cele mai importante puncte ale documentului. Un titlu precum „Fuziunile trebuie monitorizate mai îndeaproape” este mai informativ decât „Monitorizarea fuziunilor”.

• Luaţi în considerare cea mai bună modalitate de a vă exprima ideile şi asiguraţi-vă că documentul este inteligibil pentru cititori. Puteţi recurge la utilizarea de **imagini, grafice sau tabele în loc de text**? Aveţi nevoie de un glosar sau de o listă cu definiţii?

• Următoarea parte cel mai frecvent citită, după începutul textului, este **concluzia**. Este posibil ca cititorul să treacă peste tot restul textului pentru a ajunge la concluzie. Formulaţi concluzia într-un mod clar, concis şi la obiect.

• Prezentaţi cititorilor dumneavoastră structura documentelor mai lungi, incluzând un **cuprins** clar.

Pe parcursul redactării

• Urmaţi recomandările din capitolele următoare.

• Consultaţi resursele pentru redactare ale UE (a se vedea ultima pagină).

• **Simplificaţi dacă este necesar, asigurându-vă că mesajul rămâne clar.** Fiţi atenţi însă la formulările foarte directe şi prea simplificate! Ele ar putea reduce nivelul de politeţe necesar pentru comunicarea scrisă şi ar putea avea un impact negativ asupra cititorilor. Ei ar putea percepe o adresare de tip imperativ acolo unde nu se intenţionează acest lucru.

• Un posibil exemplu de simplificare este următorul:

- GREŞIT: Data limită care trebuie respectată pentru depunerea candidaturilor este 31 martie 2012.
- MEDIU: Data limită pentru depunerea candidaturilor este 31 martie 2012.
- BINE: Termenul pentru depunerea candidaturilor: 31 martie 2012.

La nivelul Comisiei Europene există două probleme frecvente:

1. Reutilizarea unui text anterior fără adaptarea adecvată a acestuia
Este posibil ca modelele anterioare să fi e redactate în mod neclar şi să nu reflecte noile circumstanţe şi noile practici de redac tare. Faceţi toate modificările necesare.

2. Tăierea şi copierea textelor
Poate veţi avea nevoie să utilizaţi pasaje din documente variate pentru a compune un text nou. Fiţi atenţi la terminologia neuniformă, la repetiţii şi la omisiuni, care pot afecta logica internă şi claritatea rezultatului final.

SOS: Scurt, la obiect şi simplu

Scurt, la obiect…

În general, un document nu este mai valoros dacă este mai lung. Cititorii dumneavoastră nu vă vor aprecia mai mult fiindcă aţi scris 20 de pagini în loc de 10, îndeosebi atunci când îşi dau seama că aţi fi putut comunica mesajul în 10 pagini! Dimpotrivă, ei ar putea fi nemulţumiţi deoarece au acordat mai mult timp decât ar fi fost necesar citirii documentului.

Printre modalităţile de eliminare a cuvintelor inutile aţi putea alege să:

- evitaţi să discutaţi despre lucruri evidente. Acordaţi mai mult credit cititorilor dumneavoastră;
- nu încărcaţi documentul cu expresii redundante precum: „după cum este bine cunoscut”, „este general recunoscut că”, „în opinia mea”, „şi aşa mai departe”, „atât din punctul de vedere al lui A, cât şi din punctul de vedere al lui B”;
- evitaţi să vă repetaţi. Când vă referiţi, de exemplu, la un comitet cu un nume lung, scrieţi numele în întregime numai o singură dată: „Această întrebare a fost adresată Comitetului pentru achiziţionarea ghidurilor stilistice. Comitetul a declarat că…”.

Documentele şi frazele mai scurte au, în general, un impact mai mare. Totuşi, este important de precizat că, în stilul oficial în limba română, formulările tind să fie mai lungi şi mai complexe.

…………………………………….

Cuprins

Traduceri
 - Teorii
 - - Teoria occidentală a traducerilor
 - - Tradiţii mai puţin răspândite
 - - - Orientul Apropiat antic
 - - - Orient

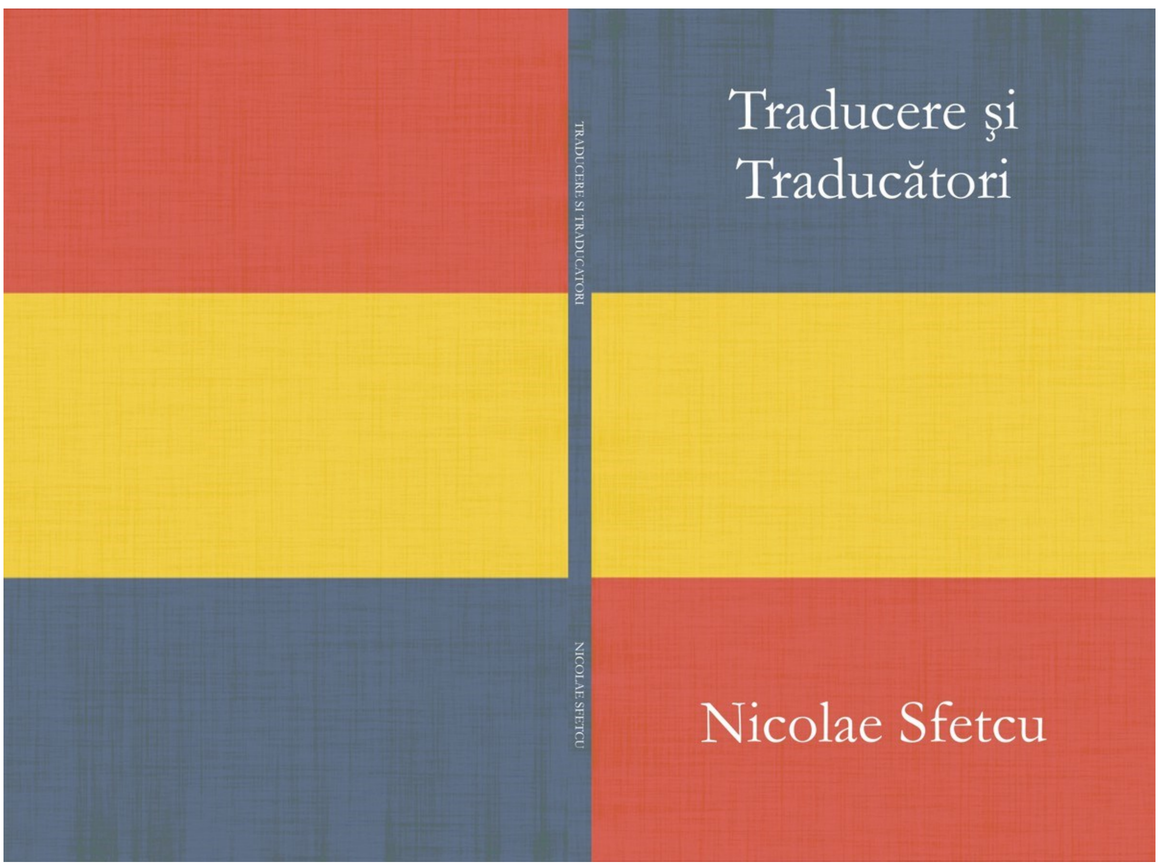
- - - Lumea islamică
- Fidelitate versus transparenţă în traduceri
- Echivalenţa în traduceri
- Traducerea inversă
- Traducători
- - Traducători interpreţi
- - - Notiţe folosite de traducătorii interpreţi
- - Traducere umană sau traducere automată pe Internet?
- - Traducerea asistată de calculator
- Traducerea automată
- Traducerea literară
- - Traducerea poeziilor
- - Traducerea textelor cântecelor
- - Traducerea textelor religioase
- Traducerea colaborativă
- - Relaţia cu cloud computing
- Nedeterminarea traducerilor
- - Nedeterminarea referinţei
- - Nedeterminarea holofrazică
- - Observaţii generale
- - Distincţie analitic-sintetică
- Glosa interliniară
- - Structura
- - Punctuaţia
Traducerea homofonică
- Versurile cântecelor
- Subtitrarea
- - Crearea, livrarea şi afişarea de subtitrări
- - Traducerea subtitrată
- - - Subtitrarea
Internaţionalizare şi localizare
- Diferenţe în procesele de internaţionalizare şi localizare în traduceri
- Localizarea
- - Internaţionalizare, globalizare, localizare
- - - Traducere versus localizare
- - - Globalizarea versus localizare
- - Etichete de limbă şi coduri
- Localizarea site-urilor web
- - Procesul
- - Localizarea în zona de administrare
- - Afacerea localizării site-ului
- Localizarea jocurilor
- - Sarcini şi provocări
- - Valori lingvistice
- - Tipuri de text şi formate de fişiere
- - - Manual

- - - Ambalaj
- - - Fişier ajutător (readme)
- - - Site-ul oficial
- - - Dialog pentru dublaj
- - - Dialog pentru subtitrare
- - - Interfaţa utilizator
- - - Arta grafică cu cuvinte
- Localizarea socială
- - Obiective
- - - Localizarea comercială şi necomercială
- Pseudolocalizarea
- - Procesul de localizare
- - Pseudolocalizarea în Microsoft Windows
- - Procesul de pseudolocalizare la Microsoft
- - Instrumente de pseudolocalizare pentru alte platforme
Traduceri asistate de calculator
- Aplicaţii
- Concepte în traducerea asistată pe calculator
- - Software de memorare a traducerii
- - Software de limbaj ale motoarelor de căutare
- - Software de gestionare a terminologiei
- - Software de aliniere
- - Traducere automată interactivă
- - Traducere colaborativă
- Software pentru traducerea asistată pe calculator
- - Software
- - Formate de fişiere suportate
- - SO
- - Licenţa
- - GlobalSight
- - gtranslator
- - Lokalize
- - MemSource
- - MetaTexis
- - OmegaT
- - Open Language Tools
- - Poedit
- - Pootle
- - SDL Trados
- - TM-database
- - Virtaal
- - Wordfast PRO
- - XTM Cloud
- Traduceri în/din limba română cu Miscrosoft Word
Traducerea automată
- Abordări în traducerea automată

- - Traduceri automate pe bază de reguli
- - - Traduceri automate pe bază de transfer
- - - Traduceri automate interlinguale
- - - Traduceri automate pe bază de dicţionar
- - Traducere automată statistică
- - Traducere automată pe bază de exemple
- - Traducere automată hibridă
Baze de date
- Terminologia Interactivă pentru Europa
- - Eurodicautom
- Google Translator Toolkit
- BabelNet
- - Statistica BabelNet
- - Aplicaţii
Dicţionare
- Dicţionare bilingve
- - Istoria
- - Utilizare
- - Formate
- - Distribuţia
- - Dicţionare multilingve
- Provocări în domeniul dicţionarelor bilingve
- Cărţi de fraze (Ghiduri de conversaţie)
- - Structura
- - De notat
Legea nr. 178/1997
Ghidul UE
- Întâi reflectaţi, apoi redactaţi
- - Cine va citi documentul?
- - Care este rezultatul urmărit?
- - Ce trebuie să includă documentul dumneavoastră?
- Cititorul are întâietate
- - Stil direct şi interesant
- Organizaţi documentul
- - La început
- - Pe parcursul redactării
- SOS: Scurt, la obiect şi simplu
- - Scurt, la obiect…
- - ... şi simplu
- - Un stil simplu şi neîncărcat înseamnă, de asemenea:
- Fiţi logici – structuraţi-vă frazele
- Evitaţi substantivele inutile – formele verbale sunt mai dinamice
- Fiţi concreţi, evitaţi abstractizările
- Optaţi pentru diateza adecvată
- - Acolo unde este necesar, precizaţi agentul
- Evitaţi „prietenii falşi", jargonul, acronimele şi siglele

- - Evitaţi „prietenii falşi”
- - Evitaţi sau explicaţi jargonul
- - Fiţi atenţi la acronime şi sigle
- - Înainte de final, revizuiţi şi verificaţi
- - Aveţi nevoie de ajutor?
Citate
Referinţe
Despre autor
- Nicolae Sfetcu
- - De același autor
- - Contact
Editura
- MultiMedia Publishing

Cartea

Include Ghidul Comisiei Europene pentru traducătorii din Uniunea Europeană

Despre traducere şi traducători, teorii ale traducerilor, traducerea asistată pe calculator, şi software utilizat în traduceri. Include Ghidul Comisiei Europene pentru traducătorii din Uniunea Europeană şi legislaţia specifică traducerilor şi traducătorilor.

Fidelitatea (sau loialitatea) şi transparenţa, idealurile duale în traducere, sunt de multe ori în conflict. Problema fidelităţii versus transparenţă a fost formulată şi în termeni de “echivalenţă formală” şi ” echivalenţă dinamică, sau funcţională“. Cele din urmă expresii sunt asociate cu traducătorul Eugene Nida şi au fost iniţial inventate pentru a descrie modalităţi de traducere a Bibliei, dar cele două abordări sunt aplicabile la orice traducere.

În general, traducători au căutat să păstreze contextul în sine prin reproducerea ordinei iniţiale a sememelor, şi, prin urmare, ordinea cuvintelor - atunci când este necesar, reinterpretarea structurii gramaticale reale, de exemplu prin trecerea de la starea activă la cea pasivă sau invers. Diferenţele gramaticale dintre limbile cu "ordinea fixă a cuvânului" (engleză, franceză, germană) şi limbile cu "ordinea liberă a cuvântului" (de exemplu, greacă, latină, poloneză, rusă) nu a fost un impediment în acest sens. Caracteristicile sintaxei speciale (propoziţie-structură) a textului în limba sursă sunt adaptate la cerinţele sintactice ale limbii ţintă.

Rolul traducătorului în legătură cu un text a fost comparată cu cea a unui artist, de exemplu, un muzician sau actor, care interpretează o lucrare de artă. Traducerea, ca şi alte arte, implică inevitabil alegeri, şi alegerea implică interpretare.

Ediția MultiMedia Publishing https://www.telework.ro/ro/e-books/traducere-si-traducatori/

Despre autor

Nicolae Sfetcu

Asociat şi manager MultiMedia SRL și Editura MultiMedia Publishing.

Partener cu MultiMedia în mai multe proiecte de cercetare-dezvoltare la nivel naţional şi european

Coordonator de proiect European Teleworking Development Romania (ETD)

Membru al Clubului Rotary București Atheneum

Cofondator şi fost preşedinte al Filialei Mehedinţi al Asociaţiei Române pentru Industrie Electronica şi Software Oltenia

Iniţiator, cofondator şi preşedinte al Asociaţiei Române pentru Telelucru şi Teleactivităţi

Membru al Internet Society

Cofondator şi fost preşedinte al Filialei Mehedinţi a Asociaţiei Generale a Inginerilor din România

Inginer fizician - Licenţiat în fizică, specialitatea Fizică nucleară. Master în Filosofie.

Contact

Email: nicolae@sfetcu.com

Facebook/Messenger: https://www.facebook.com/nicolae.sfetcu
Twitter: http://twitter.com/nicolae
LinkedIn: http://www.linkedin.com/in/nicolaesfetcu
YouTube: https://www.youtube.com/c/NicolaeSfetcu

Editura

MultiMedia Publishing

*web design, comerţ electronic, alte aplicaţii web * internet marketing, seo, publicitate online, branding * localizare software, traduceri engleză şi franceză * articole, tehnoredactare computerizată, secretariat * prezentare powerpoint, word, pdf, editare imagini, audio, video * conversie, editare şi publicare cărţi tipărite şi electronice, isbn*

Tel./ WhatsApp: 0040 745 526 896
Email: office@multimedia.com.ro

MultiMedia: http://www.multimedia.com.ro/
Online Media: https://www.telework.ro/

Facebook: https://www.facebook.com/multimedia.srl/
Twitter: http://twitter.com/multimedia
LinkedIn: https://www.linkedin.com/company/multimedia-srl/